

M a s t e r o p p g a v e n

Jan Hesselberg 2010

Innledning

Formålet med dette notatet er både å standardisere masteroppgavene i form og å bidra til å redusere studentenes arbeid med oppgavens utseende. Selv om det her skal dreie seg om form, vil jeg begynne med noen få utvalgte poeng om innhold.

Innhold

Noen hovedpoeng

Begrens *problemstillingen* så mye som mulig. Husk at du har lite tid. Begynn innledningen av masteroppgaven med *problemstillingen*. Skriv deretter kort om hvorfor den er faglig/samfunnsmessig relevant. Motiver leseren for viktigheten av å "holde seg våken" når han/hun leser.

Det skal *ikke* være konklusjoner av analysen i innledningen (det vil ødelegge spenningen ved å lese).

Opgaven skal bare handle om det som er *relevant* for *problemstillingen*. Ikke diskuter begreper som ikke blir brukt senere i oppgaven. Teorier som ikke blir anvendt, skal heller ikke tas med i teorikapitlet. Et unntak er når du vil diskutere teorier for å komme fram til det du anser som mest nyttig for din oppgave.

I *metodekapitlet* skal du beskrive hvordan du har gått fram for å samle inn data. Ikke underslå svakheter, men vis at du er klar over dem ved å si noe om hvilken innvirkning de sannsynligvis har på analysen. Dette gir inntrykk av styrke, av at du har tenkt godt gjennom grunnlaget for konklusjonene. Det vil ofte være slik at du av praktiske grunner ikke kan følge en metode fullt

ut. Du bør imidlertid gjøre hva du kan for å nærme deg den mest mulig (dvs. bruke metoden som et ideal å arbeide mot). Diskuter reliabilitet, validitet og etiske sider ved datainnsamlingen. Karakteristika, status og/eller posisjon til anonymiserte informanter bør bli plassert i appendiks.

Metodekapittelet bør komme etter teori-/litteraturkapittelet, det innleder din empiri og analyse.

Det skal være en *balanse* mengdemessig mellom de forskjellige delene av oppgaven. Det betyr ikke at de forskjellige delene skal være like lange, men at f.eks. innledningen skal være kort og analysen relativt lang. Hvor vekten i oppgaven ligger, vil til en viss grad avhenge av problemstillingen. Hvis oppgaven er kvantitativ med relativt sofistikerte statistiske beregninger, kan metodekapittelet bli mer omfattende enn teorikapittelet. *En* type oppgave er ikke prinsipielt bedre enn en annen. En teoritunge og empirilett oppgave er f.eks. ikke bedre enn en oppgave som inneholder mye empiri og mindre teori. Det er viktig å tenke på hva slags oppgave du vil lage, på et tidlig tidspunkt i arbeidet med masteroppgaven. Tiden strekker *ikke* til til å lage en oppgave som er omfattende teoretisk, metodisk og empirisk.

En teoretisk oppgave uten egen empiri har vist seg vanskelig å få til med god karakter. Det anbefales derfor at du finner en problemstilling som handler om et fenomen som eksisterer. Det er videre vanskelig å lage en oppgave om noe som kan skje i fremtiden. Det er heller ikke lett å få en god oppgave ut av en evaluering av et prosjekt e.l. Korte (opptil en halv side) oppsummeringer etter hvert kapittel er bra.

Elementær beskrivende informasjon, som du lett finner f.eks. i et atlas, skal ikke tas med. Vær spesielt oppmerksom på *gjentakelser*. Det er sjelden nødvendig å gjenta tallinformasjon. Det er irriterende for leseren å se den samme informasjonen flere ganger. Hvis noe gjentas, skriv da f.eks. "som nevnt tidligere". Det er ikke nødvendig i en masteroppgave å vise til hvor i teksten det som blir gjentatt, står.

Konklusjonen skal normalt være kort. Ikke lag et langt sammendrag. Trekk frem de viktigste poengene, og knytt teori sammen med empirien. Eventuelle refleksjoner om strategi og fremtiden *kan* avslutte oppgaven. Det mest vesentlige er å svare på de spørsmålene du har stilt.

Karakteren blir i stor grad bestemt ut fra hvor godt problemstillingen er besvart. Gå derfor over problemstillingen og spørsmålene til aller sist slik at de stemmer med det som faktisk er blitt gjort i analysen. Noe omformulering av spørsmålene kan være nødvendig. Svar i konklusjonspartiet *eksplisitt* på problemstillingen og eventuelle underspørsmål.

Masteroppgavens *lengde* må ikke overstige 48 000 ord alt inklusive (også referanseliste og appendiks). En kvantitativ metode-tung oppgave kan være klart kortere en maks-grensen, mens en tekstanalyse kan vise seg vanskelig å lage tilstrekkelig kort. Det skal helt spesielle grunner til for å få unntak fra maks-grensen (søknad kan sendes til instituttet).

Det er mulig å velge en *kort* masteroppgave (30 sp), maks-grensen er da 25 000 ord.

Form

Masteroppgaver med ulike utseender kan alle være like fine, og smak er jo forskjellig. Det er imidlertid noen form-aspekter som bør være likt for masteroppgavene ved faget. Det aller viktigste er at du er *konsistent* gjennom hele oppgaven på de formvalgene og skrivemåtene du velger.

Forside Forsiden skal inneholde tittel og navn, Samfunnsgeografi, og Institutt for sosiologi og samfunnsgeografi, Universitetet i Oslo, og år.

Punktstørrelse 12 punkt

Stil Times New Roman (eller tilsvarende enkel og pen stil)

Linjeavstand 1,5 Husk rett høyremarg

Utenlandske ord Begrens bruken så mye som mulig. Slike ord skal alltid være i eller i kursiv, f.eks. *per se*.

Referanser i tekst Bruk bare etternavn - Navn (2010), (Navn 2010) (ikke komma mellom navn og år) og (Navn 2010, Navn 2011) stigende år; og hvis det er samme

år, skal det være alfabetisk. (Navn og Navn 2003) eller (Navn & Navn 2003). ”Endnote” genererer & istedenfor and/og når referanser blir tatt fra basen og inn i tekst. Det er derfor lettest at &-tegnet også blir brukt i referanser i teksten, men bare når de er i *parentes*.

Det skal *bare* være sidetall i referanser når det er sitat (sitater bør alltid ha anførselstegn).

Begrens antall referanser til samme person både generelt og spesielt i samme avsnitt. Normalt skal det bare refereres til samme forfatter én gang i et avsnitt. Etter tall og størrelsesforhold skal referansen alltid oppgis. Ved bruk av aviser e.l. kan du skrive navn og dato i teksten (da skal du ikke ta dem med som referanse i referanselista - det er unødvendig, hele referansen er jo i teksten), f.eks. (The Economist 19/12-10). Referanser til *internett*sider skal *ikke* stå i teksten, de er lange og forstyrrer lesingen. Sett dem i en fotnote. De skal ikke være med i referanselista.

Referanseliste

Bruk tid på å lage en pen liste, og få punktum, komma og kursiv riktig i henhold til den etablerte standarden du har valgt. Følg malen i f.eks. Norsk geografisk tidsskrift. Bruk linjeavstand 1,15, punktstørrelse 11 og innrykk etter første linje i hver referanse. Det er *bare* de forfatterne som det er referert til i oppgaven som skal med i lista.

Bokstandard: Navn. 2010. *Tittel*. Forlag, sted.

Amin, S. 2009. *Onlinking*. Zed, London.

Amin, S. & A.G. Frank (eds). 2010. *Tittel*. Forlag, sted. (Her er en av de få forskjellene fra NGT – A.G. bør stå foran Frank, ikke etter som i NGT.)

Knutsen, H.M. (ed.). 2010. *Tittel*. Forlag, sted. (Merk at det er punktum etter ed., men ikke etter eds)

Knutsen, K. et al. (*et al.* brukes når det er flere enn to forfattere; når boka er på norsk brukes m.fl.)

Wessel, T. 2008. Tittel. *Norsk geografisk tidsskrift*, Vol. 58, No. 2. 145-164. (Det skal ikke være kursiv på sidetall.)

Wessel, T. 2010. Tittel. *Bans, K. (ed.). Tittel. Zed*, London. (Her har Wessel et kapittel i en bok redigert av Bans. Norske bøker som er redigert = (red.).)

Utenriksdepartementet. 2010. Tittel. *St. meld. nr. 100*. Oslo. (Det er serien som skal i kursiv.)

Kart Det skal alltid være målestokk og nordpil på kart. Det er ikke nødvendig å tegne kart selv. Det er viktig å fjerne unødvendig informasjon fra kart som du kopierer fra nettet. Sett inn den informasjonen du selv vil ha med.

Tabell / figur En tabells tittel skal stå *over* selve tabellen (Tabell 8. Tekst. %.). En figur skal ha tittelen *under*. Merknader og kilde til tabeller og figurer skal stå under Kilde: Feltarbeid. Kilde: Basert på Navn (år).

Bruk *kursiv* for å fremheve vesentlige poenger i teksten. Konklusjoner kan også godt skrives i kursiv, men ikke skriv hele avsnitt slik for da forsvinner det fremhevende ved kursivbruk. Kursiv kan også brukes for å vise disposisjonen i det små, ved utheving av enkelte ord som viser hva som nå blir beskrevet. Ikke overdriv kursivbruken.

Husk at det bør være få engelske eller andre *utenlandske ord* i oppgaven. Forsøk å finne dekkende norske ord, eller lag dine egne nye ord. Omgjør utenlandske pengeenheter til kr. Det er ok å bruke utenlandsk myntenhet hvis beløpene du skriver, stammer fra ett år. Hvis du bruker tidsserier eller har beløp fra forskjellige år, er det best å omgjøre til norske kr. med den gjeldende kursen for hvert enkelt år eller lage faste priser. Studenter glemmer ofte å ta hensyn til prisstigning, og lager tabeller med beløp i løpende priser.

Bruk %, ikke skriv prosent (det er raskere å lese det første). Først i en setning skrives tall med bokstaver og da må du også skrive prosent med bokstaver. Det er valgfritt å skrive % rett etter tallet eller med et opphold. Det vanlige hos oss er imidlertid *uten* opphold - 15%. Vanligvis vil det være riktigst å avrunde prosenttall til nærmeste hele tall, *ikke* ha desimaler, (sum i tabeller

blir følgelig 101/99). Nøyaktigheten i materialet i masteroppgaver er som oftest slik at en bruk av desimaler vil gi et inntrykk av høyere reliabilitet enn det dataene har. Du kan f.eks. skrive "nesten halvparten" eller "omtrent en firedel" når du vil forenkles eller ikke har presis informasjon. (Du skal imidlertid aldri skrive 25% hvis tallet er 23%.)

Det er en god regel å gjøre oppgaven så *enkel* som mulig i utseende, dvs. ikke ha med forstyrrende informasjon som f.eks. topptekst på hver side med kapittelittelen.

Avsnitt bør begynne med innrykk, ikke med en hel linje uten tekst. Det siste blir veldig oppstykket. Ved normalt å bruke innrykk kan du også bruke linje uten tekst en sjelden gang når du begynner på et nytt tema/poeng (uten at du har behov for ny overskrift).

Slik: gggggggggggggggggggggggggggggggg.

 Hhhhhhhhhhhhhhhhhhhhhh.

Det skal ikke være innrykk etter tabell eller figur, ei heller rett under en overskrift.

Sitat i tekst Punktstørrelse 11, linjeavstand 1,15 og innrykk *både* til venstre og høyre. Bruk alltid sidetall i referansen (Hesselberg 2010, 22), men referer ikke til forfatteren både foran og etter sitatet. Korte sitater, en setning eller to, kan du med fordel ha fortløpende i teksten. Knutsen (2010) skriver: "Korrupsjon er et stort problem." (33).

Fotnoter og *sluttnoter* bør unngås. Er innholdet så viktig at leseren bør se det, kan det stå i teksten, hvis ikke kan det vanligvis utelates. I kapitler med mye tabeller og annen kvantitativ informasjon kan fotnoter være hensiktsmessig. Sluttnoter er imidlertid unødig vanskelig for leseren som da må bla fram og tilbake. Bruk ikke *op.cit* og *ibid*. Det gir leseren arbeid med å finne ut hva det refererer til (og det er ikke færre anslag på tastaturet enn å skrive året).

Forkortelser i teksten bør bli brukt relativt lite. Enkelte forkortelser, f.eks. BNI, er så vanlige at de ikke trenger å bli forklart. En liste over forkortelser skal plasseres etter innholdsfortegnelsen,

hvor også liste over tabeller, figurer og kart skal være. Forkortelsens fulle tekst skal stå første gang den blir brukt, og da skal forkortelsen være i parentes.

Bruk av **uthevet** (fet) skrift i teksten er ofte lite brukbart fordi kopieringen kan gjøre det relativt lite synbart, og hvis det blir mye av det, kan det bli slitsomt å lese. Ikke bruk *dobbel utheving* i overskrifter og underoverskrifter, f.eks. TITTEL. Det er nok å bruke enten store bokstaver eller understreket/fet. Store bokstaver er visstnok ikke fornuftig å bruke fordi vi har en tendens til bare å fokusere på den nedre delen av de store bokstavene. Det beste er små uthevede bokstaver i hovedtitler på kapitler og så variere med punktstørrelser samt ha kursiv på det laveste nivået av overskriftene.

Bruk av *tall* for disposisjon kan med hell utelates. Hvis tall blir benyttet, skal det ikke være en inndeling i mer enn tre nivåer. Bruk ikke romertall, og ha heller ikke en blanding av tall og bokstaver.

Har du benyttet et spørreskjema / spørreliste skal det alltid være med i appendiks. Det kan være nyttig for studenter som kommer etter deg.

Det *grunnleggende prinsippet* er at du skal gjøre det så *lett* for leseren som overhode mulig.

Sluttpunkter

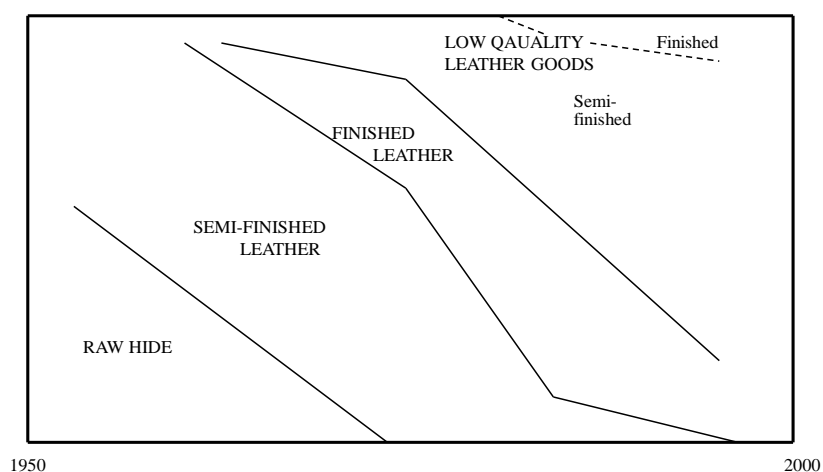
Se på tidligere masteroppgaver, og "*stjel*" så mye som mulig av spørreskjemaer, disposisjonsopplegg og smarte måter å lage oppgaven på. En fin vri er f.eks. å ende hvert underpunkt i teori-/litteraturkapittelet med de spørsmålene du selv vil svare på i analysen (og som er blitt diskutert i underpunktet).

Når du skal begynne å *skrive* masteroppgaven, er det som oftest lettest å starte med en beskrivelse av studieområdet og metoden du har brukt for å samle inn dataene. Deretter kan du skrive de delene eller mindre biter som du i øyeblikket har mest lyst til å arbeide med (senere kan du finne ut hvor bitene bør plasseres). Innledningen og problemstillingen bør få sin endelige formulering til slutt.

Table 1. Number of respondents by age and location. 2010.

<u>Age</u>	<u>Baya</u>	<u>Moyo</u>	<u>Total</u>
20 - 49	65	25	90
50 - 64	25	35	60
<u>65 +</u>	<u>5</u>	<u>35</u>	<u>40</u>
<u>Total</u>	<u>95</u>	<u>95</u>	<u>190</u>

Source: Fieldwork.

Figur 1. Per cent distribution of India's exports of leather and leather goods.

Note: The distrubution in 1995 was: Almost termination of exports of semi-finished leather, finished leather 18%, low quality semi-finished leather goods 71% and low quality finished leather goods 10%.

Source: Based on Chandramouli (undat.), Thyagarajan et al. (1994), Central Leather Research Institute (1998).